

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3C/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315202894
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Cvengová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2018:6315202894.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudkyňou JUDr. Evou Cvengovou, v právnej veci žalobcu HRONSTAV 01, spol. s r.o., so sídlom Rázusova 51, Brezno, IČO: 30 225 655, zast. JUDr. Zdenko Roštár, advokát so sídlom Námestie M. R. Štefánika 19, Brezno, IČO: 33 923 949, proti žalovanému C.. N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, H., zast. JUDr. Miroslav Kriška, bytom Rázusova 79, Brezno, o zaplatenie 1598,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1420,70 Eur, ktorej splatenie sa žalovanému povoľuje v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur, zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo len jednej mesačnej splátky.

II. Súd konanie v časti 177,59 Eur z a s t a v u j e.

III. Súd žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 10.04.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1598,29 Eur, ako aj priznania náhrady trov konania.

2. V podanej žalobe uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke formou notárskej zápisnice N/126/2007, Nz/28673/2007, NCRIs/28488/2007 na notárskom úrade JUDr. Štefana Demiana v Brezne, dňa XX.XX.XXXX. Na základe uvedenej zmluvy o pôžičke formou notárskej zápisnice žalobca, ako veriteľ požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu 535000,-Sk (17758,75 Eur), ktorú sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v lehote do 15.09.2007. Žalovaný si svoju povinnosť nespĺnil, žalobcovi žalovanú sumu do lehoty splatnosti neuhradil, preto sa žalobca predmetnou žalobou domáha zaplatenia úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu pôžičky a to za obdobie od 10.09.2012 do 09.04.2013 a to z dlžnej sumy 17758,75 Eur.

3. Žalobca k žalobe priložil notársku zápisnicu sp.zn. N/126/2007 zo dňa 20.07.2007, plnomocenstvo.

4. Na základe výzvy súdu žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 95,50 Eur.

5. Platobným rozkazom č.k. 3C/91/2015-11 zo dňa 28.05.2015 súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1598,29 Eur, nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku v hodnote 95,50 Eur ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 159,52 Eur, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

7. Podaním doručeným dňa 16.07.2015 podal žalovaný odpor proti platobnému rozkazu č.k. 3C/91/2015-11 zo dňa 28.05.2015. V odpore uviedol, že tvrdenia žalobcu, že uzatvoril so žalobcom dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke sa nezakladá na pravde, keďže notárska zápisnica bola síce uzatvorená dňa XX.XX.XXXX, avšak nešlo o zmluvu o pôžičke, ale o simulovaný, resp. zastretý právny úkon na základe návrhu žalobcu, nakoľko žalobca so žalovaným v ten deň a ani predtým platnú zmluvu o pôžičke neuzavrel. Notárska zápisnica oznamuje vyhlásenie o uznaní neexistujúceho dlhu z údajnej zmluvy o pôžičke a ide u tejto zápisnice o právny úkon jednoznačne absolútne neplatný podľa § 39 O.z., nakoľko bol urobený v rozpore so zákonom, resp. v úmysle obchádzať zákon a v rozpore s dobrými mravmi. Sumu 535000,-Sk (17758,75 Eur), žalobca žalovanému nikdy z titulu pôžičky neposkytol a žalovaný požiadal súd, aby si vyžiadal relevantný účtovný doklad podľa zákona o účtovníctve, že táto suma mala byť prevedená bezhotovostne od žalobcu žalovanému na účet, či poštou alebo v hotovosti a spolu s tým nech žalobca predloží originál pokladničnej knihy, tiež peňažného denníka, ako aj výdavkový a príjmový doklad. Žalobca uvádza ako základ pre vymáhanie pôžičky notársku zápisnicu N/126/2007, Nz/28673/2007, NCRIs/28488/2007 zo dňa XX.XX.XXXX a malo ísť o úkon notára pre osoby v zápisnici uvedené, aby v mene družstva meno ktorého sú oprávnení konať bolo vo forme notárskej zápisnice spísané toto: "Zmluva o pôžičke, vyhlásenie". Skutočnosťou je, že osoby v zápisnici uvedené v mene žiadneho družstva nekonalo a zápisnica ani žiadne družstvo neidentifikuje, hoci k nemu mali byť právne úkony notárom urobené. Ide teda o zmätočnú, neurčitú a nezrozumiteľnú zápisnicu, ktorá sa mala týkať družstva.

8. Ďalej uviedol, že konajúci notár potvrdil len prečítanie obsahu zápisnice a jej podpísanie účastníkmi, avšak v zápisnici nie je údaj o tom, že by žalobca odovzdal peniaze žalovanému a žalovaný ich prevzal. Žalovaný zdôraznil, že zmluva o pôžičke v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník alebo O.z.) má charakter reálnej zmluvy a k vzniku právneho vzťahu je potrebné reálne odovzdanie peňazí dlžníkovi. Z reálnej povahy zmluvy o pôžičke vyplýva, že samotná zmluva neposkytuje žalobcovi nárok na vrátenie. predmetu zmluvy. Žalovaný mal byť zo strany žalobcu nahovorený na spísanie tzv. zmluvy o pôžičke vo forme notárskej zápisnice bez toho, aby k poskytnutiu pôžičky naozaj došlo. Žalobca ako zhotoviteľ totiž tvrdil, že mal žalovanému dodať nejaké práce navyiac a pokiaľ mu to zdokumentuje a preukáže, tak že vyrieši veci prechodne fiktívnou pôžičkou. Malo ísť teda o zastretý, simulovaný úkon žalobcu. Z vyššie uvedených dôvodov nemohlo dôjsť k uzatvoreniu platnej zápisnice podľa § 41 ods. 2 písm. e) zákona č. 233/1995 (ďalej len Exekučný poriadok v znení účinnom do 31.03.2017), lebo v čase jej spísania záväzok neexistoval a ani nevznikol a zápisnica nemôže byť platným a účinným exekučným titulom, lebo do začatia exekúcie nedošlo k odovzdaniu predmetu pôžičky. Z uvedených dôvodov mal byť na tunajší súd podaný návrh na určenie zmluvy o pôžičke a neexistenciu záväzku z pôžičky žalovaným.

9. Žalovaný taktiež z dôvodu opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatnených úrokov z omeškania v zmysle § 110 ods. 3 O.z.. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 16.09.2007 (deň nasledujúci po dni, kedy malo dôjsť k splateniu sumy zo zmluvy o pôžičke) a márne uplynula dňa 16.09.2010. Záverom požiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania. Žalovaný taktiež požiadal súd, aby ho oslobodil od platenia súdnych poplatkov v celom konaní. Žalovaný k vyjadreniu doložil časť zákona o účtovníctve, opatrenie MF SR, plnomocenstvo.

10. Uznesením č.k. 3C/91/2015-29 zo dňa 17.09.2015 súd nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov.

11. Podaním zo dňa doručeným dňa 30.09.2015 žalovaný navrhol, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6C/293/2015, v ktorom sa domáha určenia, že zmluva o pôžičke podľa notárskej zápisnice č. N/126/2007, Nz/28673/2007, NCRIs/28488/2007 spísanej na notárskom úrade JUDr. Štefana Demiana dňa XX.XX.XXXX nevznikla a právny dôvod pôžičky z tejto zmluvy neexistuje.

12. Uznesením č.k. 3C/91/2015-36 zo dňa 20.10.2015 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 6C/293/2015.

13. Vykonaným šetrením súd zistil, že konanie vedené pod sp.zn. 6C/293/2015 bolo ukončené rozsudkom č.k. 6C/293/2015-78 zo dňa 16.02.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/273/2016-108 zo dňa 21.02.2017, právoplatným dňa 23.03.2017, ktorým súd žalobu v predmetnom konaní zamietol.

14. Súd vytýčil termín pojednávania na 12.07.2017, na ktoré predvolal účastníkov konania. V priebehu pojednávania žalobca zobral žalobu v časti 177,59 Eur bez udania dôvodu späť a požiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1420,70 Eur (ktorá predstavuje kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 17758,75 Eur od 10.04.2012 do 09.04.2013) ako aj na náhradu trov konania.

15. Rozsudkom č.k. 3C/91/2015-71 zo dňa 12.07.2017 súd vo výroku I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1420,70 Eur a trovy konania - súdny poplatok vo výške 85,- Eur, ktorých splatenie sa žalovanému povoľuje v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo len jednej mesačnej splátky; vo výroku II. konanie v časti 177,59 Eur zastavil; vo výroku III. vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 10,50 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., so sídlom v Košiciach; vo výroku IV. súd požiadal Slovenskú poštu, a.s., so sídlom Košice, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia vrátila žalobcovi sumu 10,50 Eur na účet vedený vo VÚB, a.s., Bratislava, pobočka Brezno, č.ú. XXXXXXXXX/XXXX; vo výroku V. súd trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi žalobcu nepriznal.

16. Podaním doručeným dňa 21.08.2017 podal žalovaný odvolanie proti rozsudku č.k. 3C/91/2015-71 zo dňa 12.07.2017. V odvolaní uviedol, že podaným odvolaním vznáša, resp. uplatňuje námietku premlčania a uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením dlhu - istiny dňa 16.09.2007 a v tento deň, t. j. 16.09.2007 vznikol žalobcovi ako veriteľovi nárok na zaplatenie úrokov a právo uplatniť žalobu o zaplatenie istiny po prvýkrát (u oboch práv) na súde, čo sa nestalo až do roku 2015. Žalobca prvýkrát zákonný úrok uplatnil až žalobou zo dňa 10.04.2015 v predmetnom konaní a istinu bez úrokov z omeškania uplatnil až 15.12.2014 u súdneho exekútora. Žalovaný ďalej uviedol, že úrok sa premlčuje v zákonnej dobe 3 roky (§ 110 ods. 3 O.z.) a premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 O.z.). V danej veci ide o dátum 16.09.2007 a eventuálne právo by muselo byť uplatnené najneskôr dňa 16.09.2010, čo sa nestalo a došlo k premlčaniu. Povinnosť platiť úroky z omeškania pri nesplnení dlhu (napr. pôžičky) nevzniká samostatne za každý deň omeškania, ale jednorazove v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní s plnením záväzku (istiny) a týmto dňom začína plynúť premlčacia doba a právo na úroky sa premlčí ako celok. Poukázal na judikatúru, napr. 2Cdo/3171/2005 ÚZ NS ČR a tiež komentár Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 15.07.2015 si uplatnil námietku premlčania. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.k odvolaniu doložil upovedomenie o začatí exekúcie c. EX/323/14 PK.

17. Žalobca sa podaním doručeným dňa 25.09.2017 vyjadril k odvolaniu žalovaného. Vo vyjadrení uviedol, že nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu a námietka premlčania žalovaného tak nie je dôvodná. Poukázal pritom na znenie § 121 ods. 3 a § 110 ods. 3 O.z., výkladom ktorých dospel k záveru, že ustanovenie § 110 ods. 3 O.z. nemožno použiť na nárok uplatnený žalobcom, keďže nespadá pod pojem opakujúceho sa plnenia a ani úrokov podľa § 110 ods. 3 O.z.. Žalobca má teda za to, že právny režim úrokov z omeškania sa riadi všeobecným pravidlom platiacim pre príslušenstvo hlavného nároku, teda že osud príslušenstva sa riadi osudom pohľadávky samotnej. Pohľadávka žalobcu bola žalovaným uznaná formou notárskej zápisnice a pre jej premlčanie platí 10 ročná premlčacia lehota, ktorá začala plynúť v deň, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, a rovnakým režimom sa riadia aj úroky z omeškania z predmetnej pohľadávky.

18. Žalovaný sa podaním doručeným dňa 20.10.2017 vyjadril k vyjadreniu žalobcu. V podaní uviedol, že žalovaný nikdy úrok z omeškania ani pred, ani po podaní žaloby neuznal, teda platí 3 ročná premlčacia doba. Úroky (zmluvné úroky a úroky z omeškania) a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch (§ 110 ods. 3 OZ) a v súdnej praxi nie sú žiadne pochybnosti o tom, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno priznať veriteľovi súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. U žalovaného k súdnemu rozhodnutiu nedošlo a žalovaný úroky nikdy neuznal. Ďalej uviedol, že premlčacia doba u úrokov z omeškania začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz (§ 101 O.z.), čo žalobca neurobil. Poukázal na uznesenie NS SR ČR sp.zn. 21Cdo/3173/2005, podľa ktorého, aj keď úroky z omeškania prirastajú k istine za každý deň omeškania, povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká podľa ustálenej judikatúry súd vždy samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazove, v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaniach so splnením záväzku.

V ďalšom odkázal na obsah a závery odvolania žalovaného a uviedol, že bezo zmeny navrhuje žalobu žalobcu zamietnuť.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/393/2017-113 zo dňa 26.06.2018 zrušil rozsudok č.k. 3C/91/2015-71 zo dňa 12.07.2017 a vrátil vec súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Súd prvej inštancie reagoval na odpor podaný proti platobnému rozkazu procesne (správne), keď nariadil pojednávanie vo veci samej, avšak nevysporiadal sa s vecnými argumentami obsiahnutými v odpore a nijakým spôsobom nereagoval na vznesenú námietku premlčania, čím takýmto spôsobom odňal žalovanému ako strane sporu možnosť, aby uskutočňovala jej procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prejednávanej veci sa žalovaný v pozícii dlžníka aktívne bránil podaním odporu, v ktorom vzniesol námietku premlčania, s ktorou bol súd prvej inštancie povinný sa vysporiadať prioritne pred vecným posúdením žalovaného nároku. Vo vzťahu k dlžníkovi možno premlčanie vnímať ako ochranu jeho postavenia v tom zmysle, že sa môže účinne brániť vymáhaniu splnenia svojich subjektívnych povinností po kvalifikovanom časovom odstupe (premlčacia doba). Uplynutím premlčacej doby sa subjektívne oprávnenie veriteľa podmiennečne oslabuje o zložku právneho nároku. Výlučne v súdnom konaní môže dlžník uplatniť námietku premlčania, ktorej účinným vznesením definitívne a nepodmienečne zaniká právny nárok veriteľa. Momentom účinného vznesenia námietky premlčania zaniká súdna vymáhateľnosť oprávnenia veriteľa procesne reflektovaná zamietnutím žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedený závažný nedostatok, je meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie bez posúdenia otázky premlčania predčasné. Námietka premlčania bola pritom uplatnená (vznesená) žalovaným hneď pri prvom úkone v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené, nemohol inak, ako odvolaním napadnutý rozsudok postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V tomto súd prvej inštancie opätovne vec prejedná na pojednávaní, na ktoré riadne predvolá strany sporu a upovedomí o ňom ich právnych zástupcom a vecne sa bude zaoberať a posúdi námietku premlčania vznesenú žalovaným a vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodní tak, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie (jeho odôvodnenie) zodpovedalo požiadavkám obsiahnutým v ust. § 220 ods. 2 C.s.p..

20. Súd vytyčil termín pojednávania na 05.09.2018, na ktoré predvolal účastníkov konania. V priebehu pojednávania žalobca uviedol, že notárska zápisnica ako exekučný titul je vykonateľná v 10-ročnej lehote. Nie je sporné, že dlh z pôžičky, z ktorej uplatňujeme úrok z omeškania nebol uhradený a tento je vymáhaný v exekučnom konaní, ešte pred uplynutím 10 ročnej premlčacej doby počítanej od splatnosti pohľadávky. Nie je sporné ani to, že žalobca uplatnil úroky z omeškania za obdobie od 10.04.2012 do 09.04.2013 a to žalobou podanou na tomto súde dňa 10.04.2015 to znamená v premlčacej trojročnej lehote. Otázku premlčania veľmi podrobne rozobral vo svojom rozhodnutí KSBB v totožnom konaní, s tými istými účastníkmi a to kde na základe odvolania žalovaného voči rozsudku sp.zn. 3C/109/2015 rozhodol KSBB rozsudkom sp.zn. 16Co/392/2017, ktorý podrobne rozobral otázku premlčania tohto nároku.

21. Žalovaný následne uviedol, že vyššie uvedený rozsudok KS BB je zrejme jediný, prípadne možno ojedinelý a odkláňa sa od existujúcej ustálenej súdnej praxe a rozsudkov NSSR. Ďalej uviedol, že zotrváva na svojich predošlých vyjadreniach týkajúcich sa premlčania úrokov z omeškania. Následne súdu krátkou cestou predložil uznesenie KSBB sp.zn. 15Co/5/2018, uznesenie KSBB sp.zn. 43CoE/524/2015-49, prípis právneho zástupcu žalovaného zo dňa 12.10.2015, uznesenie OS Brezno sp.zn. 3Er/3105/2014, prípis právneho zástupcu žalovaného zo dňa 10.08.2015. Žalobca následne poukázal na skutočnosť, že dôkazy, ktoré predložil žalovaný na pojednávaní čo sa týka rozhodnutí KSBB ohľadne totožných konaní ako je predmetné konanie KSBB sa v týchto konaniach nemusel vôbec vysporiadať s otázkou premlčania, pretože v týchto konaniach zoberal žalobca žalobu späť. Opätovne poukázal na rozsudok KSBB sp.zn. 16Co/392/2017, ktoré je právne správne a zákonné a predložené rozhodnutia žalovaným sa týkajú inej právnej problematiky a to v súvislosti so späťvzatím žaloby, kde sa KSBB vôbec nemusel zaoberať a ani sa nezaoberal premlčaním.

22. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to notárskej zápisnice sp.zn. N/126/2007 zo dňa 20.07.2007, plnomocenstvami, časťou zákona o účtovníctve, opatrením MF SR, upovedomením o začatí exekúcie c. EX/323/14 PK, uznesením KSBB sp.zn. 15Co/5/2018, uznesením KSBB sp.zn. 43CoE/524/2015-49, prípisom právneho zástupcu žalovaného zo dňa 12.10.2015,

uznesením OS Brezno sp.zn. 3Er/3105/2014, prípisom právneho zástupcu žalovaného zo dňa 10.08.2015, ako aj vyjadreniami účastníkov konania.

23. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav :

24. Predmetom konania po späťvzatí žaloby v časti je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1420,70 Eur ako úrokov z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 17758,75 Eur od 10.04.2012 do 09.04.2013 na podklade zmluvu o pôžičke spisanej formou Notárskej zápisnice N/126/2007, Nz/28673/2007, NCRis/28488/2007 na notárskom úrade JUDr. Štefana Demiana v Brezne, dňa XX.XX.XXXX. Na základe uvedenej zmluvy o pôžičke formou Notárskej zápisnice žalobca, ako veriteľ mal požičať žalovanému ako dlžníkovi sumu 535000,-Sk (17758,75 Eur), ktorú sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v lehote do 15.09.2007. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, žalobcovi žalovanú sumu do lehoty splatnosti neuhradil, preto sa žalobca predmetnou žalobou domáha zaplatenia úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu pôžičky vo výške 1420,70 Eur.

25. Obrana žalovaného proti žalobe spočíva v podstate na tom základe, že považuje celý uplatnený nárok žalobcu za premlčaný v zmysle § 110 ods. 3 O.z. Žalovaný Ďalej tvrdí, že uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke sa nezakladá na pravde, keďže notárska zápisnica bola sice uzatvorená dňa XX.XX.XXXX, avšak nešlo o zmluvu o pôžičke, ale o simulovaný, resp. zastretý právny úkon na základe návrhu žalobcu, nakoľko žalobca so žalovaným v ten deň a ani predtým platnú zmluvu o pôžičke neuzavrel. Notárska zápisnica oznamuje vyhlásenie o uznaní neexistujúceho dlhu z údajnej zmluvy o pôžičke a ide u tejto zápisnice o právny úkon jednoznačne absolútne neplatný podľa § 39 O.z., nakoľko bol urobený v rozpore so zákonom, resp. v úmysle obchádzať zákon a v rozpore s dobrými mravmi. Sumu 535000,-Sk (17758,75 Eur), žalobca žalovanému nikdy z titulu pôžičky neposkytol. Taktiež poukázal na skutočnosť, že osoby v zápisnici uvedené v mene žiadneho družstva nekonali a zápisnica ani žiadne družstvo neidentifikuje, hoci k nemu mali byť právne úkony notárom urobené, čože ide teda o zmätočnú, neurčitú a nezrozumiteľnú zápisnicu, ktorá sa mala týkať družstva.

26. Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

27. Podľa § 37 ods. 1 O.z., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 39 O.z., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 110 ods. 1 O.z., ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

31. Podľa § 110 ods. 3 O.z., úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

32. Podľa § 112 O.z., ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

33. Podľa § 563 O.z., ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

34. Podľa § 517 ods. 1 O.z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

35. Podľa § 517 ods. 2 O.z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 558 O.z., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

37. Podľa § 657 O.z., zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

38. Podľa § 46 zákona č. 323/1992 Zb., notári spisujú účastníkom na základe ich vyhlásenia notárske zápisnice o zmluvách, závetoch a iných právnych úkonoch. V notárskej zápisnici môže pokračovať notár, ktorý notársku zápisnicu spísal, alebo iný notár so sídlom na území Slovenskej republiky. Pokračovanie v notárskej zápisnici je súčasťou notárskej zápisnice.

39. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41. V priebehu pojednávania vykonaného dňa 12.07.2017 vzal žalobca žalobu v časti späť v časti istiny vo výške 177,59 Eur predstavujúcej časť kapitalizovaných úrokov z omeškania, a požiadal súd, aby konanie v tejto časti konanie zastavil a vrátil žalobcovi časť súdneho poplatku. Zároveň upravil žalobný petit a požiadal súd, aby zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1420,70 Eur; súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

42. Pretože boli splnené podmienky na čiastočné zastavenie konania v zmysle § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 C.s.p., rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a zastavil konanie v časti vo výške 177,59 Eur. Nebolo potrebné žiadať súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v časti, pretože k späťvzatiu žaloby v časti došlo pred prvým pojednávaním a pred predbežným prejednaním sporu.. Predmetom konania tak ostala povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi 1420,70 Eur, ako aj nahradiť mu trovy konania.

43. Súd mal preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke formou notárskej zápisnice N/126/2007, Nz/28673/2007, NCRis/28488/2007 na notárskom úrade JUDr. Štefana Demiana, v Brezne, dňa XX.XX.XXXX. Na základe uvedenej zmluvy o pôžičke formou notárskej zápisnice žalobca, ako veriteľ požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu 535.000,-Sk (17758,75 Eur), ktorú sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v lehote do 15.09.2007. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, žalobcovi žalovanú sumu do lehoty splatnosti neuhradil, preto sa žalobca predmetnou žalobou domáha zaplatenia úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu pôžičky a to za obdobie od 10.04.2012 do 09.04.2013 vo výške dvojnásobnej diskontnej sadzby určenej NBS v zmysle § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 20.07.2007, t.j. 8% ročne z dlžnej sumy 17758,75 Eur, vo výške 1420,70 Eur

44. Žalovaný v rámci svojho odporu vzniesol námietku premlčania proti uplatnenému nároku žalobcu. Súd preto preskúmal možné premlčanie nároku žalobcu. Nie je sporné, že dlh z pôžičky, z ktorej žalobca uplatňuje úrok z omeškania, nebol uhradený a žalobca vrátenie pôžičky vymáha v exekučnom konaní, kde ako exekučný titul uplatnil notársku zápisnicu ešte pred uplynutím 10 ročnej premlčacej doby, počítanej od splatnosti pohľadávky. Nebolo sporné ani to, že žalovaná suma 1420,70 Eur bola uplatnená za obdobie 10.04.2012 do 09.04.2013, kedy nárok na vrátenie pôžičky nebol premlčaný. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi stranami nový záväzkový vzťah, Pri povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením

dlhu. Žalovaný úrok z omeškania je príslušenstvom (vedľajším záväzkom), ktorý sleduje právny režim pohľadávky samotnej. Povinnosť platiť úroky z omeškania nemôže trvať dlhšie, ako trvá hlavný záväzok. Ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového vzťahu, nemôže sa tento právny následok - uplynutie času, nevzťahovať na záväzok vedľajší (akcesorický).

45. Právna úprava premlčania úrokov podľa § 110 ods. 3 O.z. je vo vzťahu k § 101 O.z. úpravou špeciálnou. Pre posúdenie veci nie je rozhodujúce to, že veriteľ úrok z omeškania mohol uplatniť už prvý deň omeškania 16.09.2007, ale skutočnosť, že hlavný záväzok, z ktorého bol úrok z omeškania vyčíslený, existoval a ani nebol premlčaný. Keďže omeškanie dlžníka so splnením hlavného záväzku trvalo a veriteľ uplatnil úrok z omeškania za obdobie 10.04.2012 do 09.04.2013, ktoré nepresahuje tri roky do podania žaloby, ktorá bola na súde podaná 10.04.2015, na námietku premlčania nebolo možné prihliadnuť, keďže uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný.

46. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX bola spísaná dotknutá notárska zápisnica s vyššie uvedeným obsahom. Žalovaný však v konaní poprel, že by mu boli na základe notárskej zápisnice, resp. pred jej spísaním, zo strany žalobcu poskytnuté akékoľvek finančné prostriedky vo forme pôžičky. Podľa žalovaného sa jednalo o simulovaný právny úkon. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetná notárska zápisnica obsahuje tri rôzne právne úkony, z ktorých dva sú hmotnoprávne (zmluva o pôžičke a vyhlásenie o uznaní dlhu) a jeden procesnoprávny (súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice).

47. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke, súd konštatuje, že v notárskej zápisnici boli uvedené všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, vyžadované ustanovením § 657 O.z., a síce že na jej základe mali byť zo strany žalobcu poskytnuté žalovanému finančné prostriedky v určitej v sume, so záväzkom dlžníka - žalovaného vrátiť požičanú sumu do určitého dátumu. Ďalej súd konštatuje, že obsahom notárskej zápisnice je vyhlásenie žalovaného ako povinnej osoby o uznaní dlhu. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl. O.z.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Pri posudzovaní slovného vyjadrenia textu zápisnice súd vychádzal aj zo súdnej praxe, ktorá v zmysle zákona dostatočne špecifikovala, čo možno a čo nie považovať za uznanie dlhu podľa § 558 O.z.. Hoci okrem podtitulu, ktorým začína meritorný obsah zápisnice, sa už v jej ďalšom texte uznanie dlhu zo strany dlžníka výslovne nespomína, zo strany žalovaného k uznaniu dlhu došlo tým, že vyhlásil, že má dlh voči žalobcu z určitého právneho dôvodu a tiež, že tento svoj dlh do určitej lehoty vráti. Keďže z vyhlásenia je zrejмый, o akú sumu ide, z akého právneho titulu tento dlh vzniká a dlžník sa zaväzuje pôžičku vrátiť, potom ide o uznanie dlhu v zmysle ustanovenia § 558 O.z..

48. V neposlednom rade je obsahom notárskej zápisnice aj súhlas povinnej osoby s jej vykonateľnosťou, ktorý sa vyžaduje ako podmienka materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice ako spôsobilého exekučného titulu bez zreteľa na hmotnoprávny základ. Jedná sa o procesný úkon, ktorý zakladá následne možnosť na podklade takejto listiny vykonať exekúciu bez potreby iného exekučného titulu. Notárska zápisnica, majúca náležitosti v zmysle § 46 a nasl. zákona č. 323/1992 Zb. so súhlasom k vykonateľnosti má povahu verejnej listiny v zmysle § 205 C.s.p. a ako každá verejná listina aj notárska zápisnica osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Preto sa aj pri posudzovaní notárskej zápisnice uplatňuje (vyvrátená) právna domnienka správnosti a v prípade, ak táto obsahuje všetky predpísané formálne ako i materiálne podmienky vykonateľnosti, stáva sa exekučným titulom. Ako už súd vyššie konštatoval, právny úkon uznania dlhu aj charakter notárskej zápisnice ako verejnej listiny zakladajú vyvrátenú domnienku o existencii skutočností v nej uvedených, v tomto prípade o existencii pôžičky a o jej poskytnutí. Tak spôsobujú, že dôkazné bremeno o tvrdeniach opačných zaťažuje toho, kto sa bráni voči prípadnej žalobe o plnenie z takéhoto právneho úkonu.

49. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní nie sú preukázané jeho tvrdenia. Zaťažuje toho účastníka konania, ktorý z existencie alebo neexistencie tvrdených skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky - ak svoje tvrdenia nepreukáže, nemôže byť v konaní úspešný. Ak žalovaný tvrdil, že pri spisovaní notárskej zápisnice ani v čase pred jej spísaním mu nebola poskytnutá žiadna pôžička (zo strany žalobcu), bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, resp. navrhnúť vykonanie týchto

dôkazov súdom. Žalovaný pre úspech v konaní musel preukázať, že nedošlo k právnomu úkonu - odovzdaniu peňazí a vzniku pôžičky, hoci spísaná verejná listina svedčí o opaku. V priebehu konania navrhoval vykonať dôkazy v tom smere, aby žalobca predložil účtovné doklady, pokladničnú knihu, peňažný denník, kde by sa podľa jeho názoru nenašiel jediný záznam o poskytnutí dotknutej pôžičky. Iné dokazovanie navrhované nebolo. Výpovede účastníkov na pojednávaní si vzájomne odporovali a ako prednesené zaujatými osobami mali minimálnu dôkaznú silu.

50. Žalobca v priebehu konania nepredložil žiaden listinný doklad (napr. účtovný záznam, korešpondenciu s daňovým úradom) o poskytnutí pôžičky. Súdu však nezostalo než konštatovať, že v prípade takýchto listín, či už by boli predložené alebo nie, by sa stále jednalo len o dôkazy nepriame, ktoré by mohli svedčiť o pravdivosti tvrdení žalovaného, avšak samy o sebe by ich nepreukazovali. V porovnaní s verejnou listinou, akou je aj notárska zápisnica, majú účtovné doklady zmienené žalovaným len evidenčný charakter a nepomerne menšiu dôkaznú silu. Je dôkazom o tom, že zápis bol v účtovníctve vykonaný, nemusí však zodpovedať aj skutočnému nakladaniu s aktívami žalobcu. Ak sa záznam o pôžičke v účtovnej evidencii nenachádza, tiež to nie je dôkaz o tom, že sa s týmito aktívami nenakladalo mimo oficiálnych záznamov. Z toho vyplýva, že takýto nepriamy dôkaz by mohol ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech žalovaného len, ak by bol podporený ďalším radom dôkazov, hoci aj nepriamych, ktoré by však pri ich vyhodnotení jednotlivito aj vo vzájomných súvislostiach logicky korešpondovali a vytvorili by celkový obraz najmä o vzájomných vzťahoch, účtovných pomeroch, majetkových pomeroch a prípadných podnikateľských aktivitách medzi účastníkmi v rozhodnom čase.

51. Súd po preverení námietky žalovaného ohľadom neplatnosti uznania dlhu v zmysle § 37 ods. 1 O.z. dospel k záveru, že len samotné uvedenie celkom zjavne zmätočnej skutočnosti, obsiahnutej v posudzovanej notárskej zápisnici v časti, v ktorej účastníci prehlásili, že sú spôsobilí na právne úkony a "konajú v mene družstva", sama osebe nespôsobuje neplatnosť alebo nezrozumiteľnosť celého obsahu notárskej zápisnice a najmä uznania dlhu, pokiaľ sú jednoznačne a nespochybniteľne identifikované zmluvné strany, za prítomnosti ktorých notárska zápisnica bola spísaná, ako aj jednotlivé právne úkony, ktoré boli predmetnou notárskou zápisnicou spísané a taktiež prehlásenie dlžníka obsiahnuté v tejto notárskej zápisnici.

52. Preverení námietok žalovaného súd rovnako nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť napadnutá notárska zápisnica v rozpore s dobrými mravmi alebo obchádzať ustanovenia zákona a teda neplatná v zmysle § 39 O.z..

53. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1420,70 Eur predstavujúcu kapitalizované úroky z omeškania za obdobie od 10.04.2012 do 09.04.2013 vo výške 8% ročne z dlžnej sumy 17758,75 Eur.

54. Súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 C.s.p. povolil žalovanému sumu vo výške 1420,70 Eur tak, ako je uvedená vo výroku I. rozsudku, splácať žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky. Dôvodom pre splatenie žalovanej sumy v splátkach je predmet konania a zohľadnenie celkovej výšky pohľadávky a insolventnosť žalovaného.

55. V rámci žaloby si žalobca uplatnil náhradu trov konania.

56. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 257 ods. 1 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuj predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.) aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípade, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasledovné C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného

zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí ísť o celom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Súd v danom prípade nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, pretože žalobca sa mohol úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom sporu domáhať jednou žalobou a to zaplatenie úrokov z omeškania za celé obdobie od prvotného omeškania žalovaného. Žalobca podal na Okresný súd Brezno niekoľko žalôb ktorými sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania za jednotlivé roky oneskorenej úhrady pôžičky, čo je v danom prípade neprofesionálne, nehospodárne konanie a konanie neúmerne finančne zaťažujúce žalovaného, ktorý podľa šetrenia súdu je insolventný, preto súd trovy konania žalobcovi nepriznal.

59. O vrátení časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu po vykonanom späťvzati žaloby v časti v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 1 C.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 127 ods. 1 C.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.